

КОЛКО СИ ХУБАВ!

сценарий

Александър Мануилов

под редакцията на Анастас Джидров

София, 2007-2011 г.

1-ЕКСТ./ ПЛАДНЕ –УЧИЛИЩЕН ДВОР В ЦЕНТЪРА НА СОФИЯ

Денят е прекрасен и слънчев - късна пролет, начало на лятото. МОМЧЕТО минава през двора с ученическа раничка на гръб. Заедно е с ТРИ ПРИЯТЕЛКИ момичета, смеят се нещо и говорят оживено. МОМЧЕТО е на около 16 години, слабо, красиво и невинно като ангел. Леката нотка женственост в движенията му, докато върви, още повече допринася за ангелоподобния му образ. На оградата на двора са седнали МОМЧЕТА ОТ ГОРНИТЕ ВИПУСКИ, по-яки, с гаменски вид и силни, вече окончателно мутирали гласове. Пушат цигари, оглеждат с интерес ТРИТЕ ПРИЯТЕЛКИ и насмешливо и застрашително МОМЧЕТО. Когато МОМЧЕТО излиза от вратата на двора и е близо до батковците, се чуват подвиквания:

ГЛАСОВЕ ЗКР

Ей, педи!

Педалчеее!

Ей, педерас, ела за малко!

МОМЧЕТО забива поглед в плочките на тротоара, не се обръща към по-големите момчета, бързо си казва довиждане с ТРИТЕ ПРИЯТЕЛКИ и се запътва с ускорена крачка покрай оградата.

Точно пред него, на плочките, се стоварва огромна плюнка.

МОМЧЕТО не се обръща, продължава да върви бързо.

ТРИТЕ ПРИЯТЕЛКИ гледат след него видимо притеснени. Викат нещо на насядалите по стената момчета.

2-ЕКСТ./ИНТ ПЛАДНЕ - УЛИЦА В ЦЕНТЪРА НА СОФИЯ/ДОМЪТ на МОМЧЕТО

По старите малки улички в центъра на София МОМЧЕТО върви, постепенно намалявайки крачка. Стига до стара къща в центъра и отключва вратата. Влиза вътре. Това е съвременен български дом – 2011 г., средна класа хора, уютно е, има всичко необходимо, но нищо от интериора не е луксозно. Освен, може би, компютърът. МОМЧЕТО мята раницата си в коридора. Отива в стаята си – опитва се да прочете нещо от някаква книга, но погледът му се отправя към дисковете със филми, преглежда ги, нищо не си харесва. Пуска си музика на компютъра, звучи нещо в стил „Мадона”. После отваря страница в итернет с гей чатове и цялото му лице придобиват нотка на трескавост и възбуденост. Получил е ново съобщение. МОМЧЕТО отваря прикачен файл – снимка на мъжки торс, вижда се, че е на по-възрастен мъж, но поддържан и добре развит. МОМЧЕТО го изучава продължително и със задоволство.

3-ИНТ./ПЛАДНЕ - ОФИСЪТ, КЪДЕТО РАБОТИ МЪЖА

МЪЖЪТ е седнал пред компютъра си в стерилен офис. В помещението има още компютри, но на тях в момента никой не работи. МЪЖЪТ, коремчето вече се вижда дори изпод широката му риза, чете на екрана фразата “Много си хубав” и се подсмивва. Пише /с латински букви/: “На колко си години?”

4-ИНТ./ПЛАДНЕ - КЪЩАТА НА МОМЧЕТО

МОМЧЕТО слага ръце на клавиатурата, стига до първата цифра “1” и се замисля. Курсорът мига. Написва: “16” Поправя го на „19” И после добавя: “А ти?”

5-ИНТ./ПЛАДНЕ - ОФИСЪТ, КЪДЕТО РАБОТИ МЪЖА

МЪЖЪТ тръгва да пише “48”, после изтрива последната цифра и написва “45”, накрая изтрива петицата и изпраща “41.” Известно време на екрана му не се случва нищо. МЪЖЪТ нервно дописва “Но не ми личат”, обаче после изтрива изречението.

6-ИНТ./ПЛАДНЕ - КЪЩАТА НА МОМЧЕТО

МОМЧЕТО седи пред екрана и се сепва. Отново поглежда към снимката с мъжкия торс, на която се виждат яките бицепси и здравите окосмени гърди. МОМЧЕТО се изчервява леко. Процежда възхитено нещо като „уау”. Пише нещо.

7-ИНТ./ПЛАДНЕ - ОФИСЪТ, КЪДЕТО РАБОТИ МЪЖА

МЪЖЪТ се усмихва и пише. „Изглеждаш ми доста опитен за твоите години?”

8-ИНТ./ПЛАДНЕ - КЪЩАТА НА МОМЧЕТО

МОМЧЕТО написва: “Не, не съм толкова опитен, още не съм го правил с мъ”..., замисля се, изтрива изречението и изпраща: “Е, още по-добре, нали?”

9-ИНТ./ПЛАДНЕ - ОФИСЪТ, КЪДЕТО РАБОТИ МЪЖА

МЪЖЪТ се усмихва гадничко, гримаса “охоо”, прави мръсен жест с ръка. Пише. Докато чака отговора, разглежда на екрана снимки на младо, слабо момче, чиято глава е изрязана.

10-ИНТ./ПЛАДНЕ - КЪЩАТА НА МОМЧЕТО

МОМЧЕТО прочита нещо на екрана, сконфузва се, леко поруменява, посяга към чашата с какао до себе си, но полива брадичката си с малка кафеникава струйка от течността. Ръката му, която държи мишката, е тънка като кибритена клечка, забърсва какаото по устните си с разтреперан жест. После пише нещо, очевидно го поправя на няколко пъти. Написал е: „Ще ми опишеш ли какво харесваш в сексът с момчета?” Замисля се, поправя „сексът” на „секса” после пак го оправя на „сексът”.

11-ИНТ./ПЛАДНЕ - ОФИСЪТ, КЪДЕТО РАБОТИ МЪЖА

МЪЖЪТ се подсмивва и започва да удря клавишите бързо и припряно, като очите и лицето му придобиват все по-трескаво изражение. Пише продължително.

12-ИНТ./ПЛАДНЕ - КЪЩАТА НА МОМЧЕТО

Лицето на МОМЧЕТО пред екрана - чете. Леко се изчервява, после още, не може да отлепи очи от монитора, усмихва се, накрая, докато седи, се вижда издутината на панталона му.

13-ИНТ./ПЛАДНЕ - ОФИСЪТ, КЪДЕТО РАБОТИ МЪЖА

Пръстите на МЪЖА продължават да удрят клавишите. Със замах удря ентъра,

после пак пише, после пак със замах натиска ентъра, и след още едно написано изречение със същия замах оправя издутината на панталона си. После чака.

14-ИНТ./ПЛАДНЕ - КЪЩАТА НА МОМЧЕТО

МОМЧЕТО (*разтреперано от възбуда*) пише нещо кратко на екрана.

15-ИНТ./ПЛАДНЕ - ОФИСЪТ, КЪДЕТО РАБОТИ МЪЖА

МЪЖЪТ се оглежда, като че да провери дали е все още сам в офиса. Пише на екрана “Днес?”, после: “В 20.30?” Чете на глас полученото съобщение.

МЪЖЪТ

„А как ще те позная?”

МЪЖЪТ, (близък план поред: ризата му на райета; кафевия панталон, и накрая - светлокафевите, почти жълти обувки) пише нещо в чата. След малко получава на екрана: “Ами аз ще сложа син каскет, и ще съм в синя блузка и сини дънки.” МЪЖЪТ се засмива. В офиса на МЪЖА вече се чува шумът на колегите му, които се връщат с храна за обед и бутилки Кока-Кола. МЪЖЪТ пише нещо бързо, излиза скоростно от чата, колегите влизат в стаята, смеят се на нещо, шеговити са. Оставят му един хот-дог с горчица. МЪЖЪТ ги изглежда под око и захваща хот-дога.

16-ЕКСТ./ПРИВЕЧЕР-ДОМЪТ НА МОМЧЕТО

МОМЧЕТО, голо до кръста, стои замислено в центъра на стаята си. В едната си ръка държи хавлия, сяда на леглото си и се заглежда в стаята си. Изправя се и замислено събува панталоните си, слиповете му също падат на пода след малко. Отива към банята. Бавно затваря вратата. Заглежда лицето си в огледалото. Къпе се. Замислено минава със сапуна по гладката си кожа. МОМЧЕТО е съсредоточено и все пак силно развълнувано. После с една самобръсначка премахва невидими косъмчета от различни части на тялото си. Излиза от банята. В стаята му, на леглото, се виждат няколко чифта различно сини дънки и няколко напълно различни сини тениски. МОМЧЕТО бавно се избърсва с хавлията, и почва да пробва различните комбинации от дрехи пред огледалото. По лицето му се изписва недоволство от първите съчетания на дрехите - най-накрая избира най-тъмните дънки, почти черни и най-светлосинята блуза, която е с дълъг ръкав. Облича я бавно. Изучава се в огледалото.

17-ЕКСТ./ПРИВЕЧЕР - ТЕРАСАТА В ДОМА НА МОМЧЕТО

Над София все повече се свечерява. МОМЧЕТО нервно и непохватно пуши цигара на терасата. Поглежда си часовника. На един меко осветен отсрещен прозорец някакъв човек се е показал и гледа през прозореца. Не е ясно дали се е загледал в посока на момчето или не. Малко по-нататък, от друг такъв прозорец, една жена също се е показала. Тя също пуши. МОМЧЕТО трескаво оглежда света около себе си. Ръката му, която държи цигарата, трепери. Чува се звук като от тиктакане на часовник, само че звукът идва откъм улицата – МОМЧЕТО наднича, но се оказва,

че това е куче, което притичва в тръс по паважа. После МОМЧЕТО забелязва ЖЕНА в тъмнината, която върви към къщата. МОМЧЕТО бързо гаси цигарата, взима я в ръка, изтичва до входната врата, излиза, заключва бързо и безшумно и се качва по стълбите на площадката на горния етаж. Там замръзва и се опитва да си “скрие дъха”. Чуват се женски токчета по стълбите. ЖЕНАТА от улицата отключва вратата на къщата на МОМЧЕТО. Влиза вътре, оставя торбите в кухнята, отива до неговата стая, отваря вратата и като не вижда никой - прави недоволна гримаса. После отива до неизгасения компютър, където се е включил скрийнсейвъра. Като че ли надушва неприятна миризма, оглежда подозрително стаята, излиза на балкона и вижда паднала пепел от цигара - физиономията ѝ става още по-строга и недоволна. Връща се обратно в стаята, тръгва да изгася компютъра и тогава вижда гей сайта - незатворен. ЖЕНАТА се строполява на стола пред компютъра. Известно време гледа в ступор в празното пространство пред себе си. Устата ѝ протререпера.

18-ИНТ./ПРИВЕЧЕР - ОФИСЪТ, КЪДЕТО РАБОТИ МЪЖА

МЪЖЪТ е сам в офиса, другите компютри вече са изключени. МЪЖЪТ затваря компютъра си, после бавно и спокойно събира нещата си в куфарчето - първо очилата, после един тефтер и розова писалка, отваря едно от шкафчетата на бюрото си и оттам изважда един презерватив. Слага го в задния джоб на панталона си. Тръгва да си върви, но после се връща и взема още един презерватив от същото място. После проверява чантичката си – напипва шише с лубрикант. Излиза.

19-ЕКСТ./ПРИВЕЧЕР - МАЛКА УЛИЧКА В ЦЕНТЪРА НА СОФИЯ

Докато върви, МОМЧЕТО настъпва хартия на паважа на улицата - това е някаква реклама с прекрасно оформен мъжки торс. МОМЧЕТО се спира и гледа снимката. После продължава по пътя си. Зад един ъгъл - някакъв мъж, в разцвета на силите си, вижда момчето и му се усмихва подкупващо. МОМЧЕТО забързва по пътя си. Разминава се с няколко човека на улицата. От тях се виждат само мъжки скули, обрасли с двудневна брадичка, мъжки ръце, бицепси, задници. Мъжки прасци изпод полукъси панталони. МОМЧЕТО се заглежда продължително по един силен младеж, който върви по отсрещния тротоар на улицата. Младежът улавя погледа му и го заглежда нападателно. МОМЧЕТО отклонява очи засрамено.

20-ЕКСТ./ПРИВЕЧЕР - МАЛКО КРЪСТОВИЩЕ В ЦЕНТЪРА НА СОФИЯ

МОМЧЕТО върви по стара улица в центъра на София, водеща до малко кръстовище. Стига до кръстовището - на отсрещния ъгъл стои МЪЖ, който е застанал в сянка и се вижда само силуетът му. МОМЧЕТО Забелязва светло-кафявите му, почти жълти обувки. Звук зад кадър, който прилича на удряне на клавиш от клавиатура. Забелязва кафявия му панталон. Същият звук. Забелязва ризата на райета. Същият звук, но по-силен и повторен няколко пъти. МОМЧЕТО замръзва, когато вижда лицето на мъжа.

(пауза)

МЪЖЪТ

Абе, ти какво правиш тука?

МЪЖЪТ вижда тъмно-синия каскет на МОМЧЕТО. Звук от изпусната хартиена материя зад кадър. МЪЖЪТ вижда светло-синята, почти бяла блузка. Звук от изпусната ламарина. МЪЖЪТ вижда сините, почти черни дънки. Звук от счупено стъкло. МОМЧЕТО забива поглед в земята. МЪЖЪТ преглъща.

(пауза)

21-ЕКСТ./ПРИВЕЧЕР - МАЛКОТО КРЪСТОВИЩЕ В ЦЕНТЪРА НА СОФИЯ

МОМЧЕТО гледа МЪЖА. МЪЖЪТ гледа МОМЧЕТО. МЪЖЪТ отваря уста като че ли да каже нещо, но нищо не излиза оттам. МОМЧЕТО също отваря уста, но само гледа МЪЖА. После като че ли МОМЧЕТО понечва да побегне, но МЪЖЪТ го хваща властно за ръката. Гледат се.

МОМЧЕТО

Ама такава, тате...аз...

МЪЖЪТ застава до МОМЧЕТО, прегръща го през двете рамена и двамата тръгват по улицата. Вървят. Минават покрай кофа за боклук и МЪЖЪТ изхвърля презервативите в нея. Момчето вади от задния си джоб намачкан фас от изпушена цигара и го изхвърля.
Започва да вали.

22-ИНТ./ВЕЧЕР- КУХНЯТА В ДОМА НА МОМЧЕТО

Нощна жега. Прозорците на кухнята са отворени. Вече не вали. МЪЖЪТ, МОМЧЕТО и ЖЕНАТА вечерят вкъщи в пълна тишина – без думи си подават солта, салфетките, взимат си по още някоя филия. МОМЧЕТО поглежда ЖЕНАТА. Толкова е тихо, че се чува как минава муха. МЪЖЪТ поглежда ЖЕНАТА. Чува се тропане на металните прибори в чиниите. ЖЕНАТА поглежда МОМЧЕТО. Нечия ръка си играе с филия хляб. МЪЖЪТ поглежда МОМЧЕТО. Мухата продължава да кръжи. ЖЕНАТА поглежда МЪЖА. Всеки от тримата в един момент като че ли понечва да каже нещо, но така и никой не продумва. МОМЧЕТО поглежда МЪЖА. Вилица тропва по масата. МОМЧЕТО протяга ръка към цигарите на масата, взима цигара, пали я и започва да пуши. Гледа МЪЖА и ЖЕНАТА, те го гледат. Никой не казва нищо. Затъмнение.

- - -